

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ТРАНСПОРТНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ПРОГРАМА
додакового вступного випробування для вступу на навчання
для здобуття ступеня бакалавра
за спеціальністю 193 «Гедезія та землеустрій»
на перший (зі скороченим строком навчання) курс
на основі освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста

Київ 2019

Програму додаткового вступного випробування розроблено фаховою атестаційною комісією для проведення вступних випробувань для вступу на навчання для здобуття ступеня бакалавра за спеціальністю 193 «Геодезія та землеустрій».

ЗМІСТ

Загальні положення.....	4
Питання, винесені на додаткове вступне випробування	5
Критерії оцінювання підготовленості вступників	9

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Додаткове вступне випробування для вступу на навчання для здобуття ступеня бакалавра передбачає перевірку здатності до участі у фаховому вступному випробуванні осіб, які вступають для здобуття ступеня бакалавра на основі освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста, здобутого за іншою (неспорідненою) спеціальністю.

Вступник допускається до подальшої участі у вступних випробуваннях за умови успішного проходження додаткового вступного випробування.

Програма додаткового вступного випробування для вступу на навчання для здобуття ступеня бакалавра за спеціальністю 193 «Геодезія та землеустрій» на основі освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста, здобутого за іншою (неспорідненою) спеціальністю, розроблена фаховою атестаційною комісією, містить питання з основ спеціальності, які стосуються сутності основ геодезії, картографування, землеустрою, земельного кадастру та економіки.

Додаткове вступне випробування проводиться у письмовій формі. Білет додаткового вступного випробування містить три питання за програмою додаткового вступного випробування, які передбачають надання вступником розгорнутої теоретичної відповіді. Відповіді на питання вступник наводить на бланках письмової відповіді.

Додаткове вступне випробування для вступу на навчання іноземних громадян проводиться у формі співбесіди.

Вступнику пропонують три питання за програмою додаткового вступного випробування, які передбачають надання вступником розгорнутої усної теоретичної відповіді.

ПИТАННЯ, ВИНЕСЕНІ НА ДОДАТКОВЕ ВСТУПНЕ ВИПРОБУВАННЯ

ОСНОВИ ГЕОДЕЗІЇ

1. Пряма геодезична задача, її рішення.
2. Обернена геодезична задача, її рішення.
3. Випробування приладів для вимірювання довжини ліній.
4. Геометричні умови і перевірки теодоліта.
5. Принцип вимірювання кутів.
6. Геометричні умови і перевірки нівеліра.
7. Види нівелювання.
8. Способи геометричного нівелювання.
9. Тригонометричне нівелювання.
10. Висотне знімання територій, допустимі висотні нев'язки.

Список рекомендованої літератури

1. Геодезія : підручник. Частина друга / Островський А.Л., Мороз О.І., Тарнавський В.Л. – Львів : Вид-во Національного університету «Львівська політехніка», 2008. – 564 с.
2. Геодезія : підручник. Частина перша. Топографія / А.Л. Островський, О.І. Мороз, З.Р. Тартачинська, І.Ф. Гарасимчук. – Львів : Видавництво Львівської політехніки, 2011. – 440 с.
3. Геодезія / Загальна ред. С.Г. Могильного і С.П. Войтенка. – Донецьк : ДонНТУ, 2003. – 458 с.
4. Куштин И.Ф. Геодезия : учебно-практическое пособие / И.Ф. Куштин. – М. : Изд-во ПРИОР, 2001. – 448 с.

ОСНОВИ КАРТОГРАФУВАННЯ

1. Способи зображення рельєфу та ситуації на картах і планах.
2. Масштаби карт.
3. Визначення дирекційного кута аналітичним та графічним способами.
4. Кутова залежність між азимутами та дирекційними кутами.
5. Властивості карт.
6. Значення горизонтальних та вертикальних ліній кілометрової сітки на картах.
7. Зональна система прямокутних координат.
8. Розграфлення та номенклатура карт.
9. Методи визначення планового положення точок у системі прямокутних та географічних координат.
10. Способи картографічного зображення.

Список рекомендованої літератури

1. Берлянт А.М. Картография. – М. : Аспект Пресс, 2001. – 322 с.
2. Берлянт А.М. Картографический метод исследования. – М. : МГУ, 2001. – 252 с.

3. Божок А.П., Осауленко Л.Є., Пастух В.В. Картографія : підручник. – К. : Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2000. – 250 с.
4. Бугаевский Л.М. Математическая картография. – М. : Златоуст, 1998. – 400 с.
5. Васмут А.С., Бугаевский Л.М., Портнов А.М. Автоматизация и математические методы в картосоставлении. – М. : Недра, 1991. – 392 с.
6. Вахрамеева Л.А. Картография. – М. : Недра, 1981. – 224 с.
7. Козаченко Т.І., Пархоменко Г.О., Молочко А.М. Картографічне моделювання : навчальний посібник. – Вінниця : Антекс-У ЛТД, 1999. – 328 с.
8. Ляшенко Д.О. Картографія з основами топографії : навчальний посібник для студентів педагогічних університетів. – К. : Наукова думка, 2006. – 109 с.

ОСНОВИ ЗЕМЛЕУСТРОЮ

1. Категорії земель в Україні.
2. Форми власності на землю.
3. Формування земельної ділянки як об'єкта цивільних прав.
4. Спільна сумісна власність на земельну ділянку.
5. Які земельні ділянки державної власності не можуть передаватись у приватну власність?
6. Хто може бути розробником проектів землеустрою?
7. Права власників земельних ділянок.
8. Обов'язки власників земельних ділянок.
9. Суб'єкти та об'єкти землеустрою.
10. Сутність моніторингу земель: функції, завдання, зміст.

Список рекомендованої літератури

1. Новаковський Л.Я., Третьак А.М. Теоретичні основи сучасного землеустрою // Землевпорядний вісник. – 1999. – № 3. – С. 2–4.
2. Земельний кодекс України // Землевпорядкування. – 2001. – № 4. – С. 47–107.
3. Третьак А.М. Управління земельними ресурсами та реєстрація землі в Україні. – К. : Урожай, 1998. – 224 с.
4. Земельні відносини в Україні. Законодавчі акти і нормативні документи. – К. : Урожай, 1998. – 217 с.
5. Новаковський Л.Я., Третьак А.М., Добряк Д.С. Земельна реформа і землеустроїв в Україні. – К. : Урожай, 2001. – 151 с.
6. Справочник по землеустройству / Л.Я. Новаковский, В.М. Буленко, Ю.Н. Вагин и др.; Под ред. Новаковского. – 3-е изд., перераб. и доп. – К. : Урожай, 1989. – 352 с.
7. Методичні рекомендації оцінки ефективності інвестицій в сільськогосподарське землекористування / Під загальною редакцією Третьака А.М. – К. : ІЗ УААН, 2001. – 90 с.

ОСНОВИ ЗЕМЕЛЬНОГО КАДАСТРУ

1. Складові державного земельного кадастру.
2. Види державного земельного кадастру в залежності від змісту і порядку його проведення.
3. Об'єкти та суб'єкти Державного земельного кадастру.
4. Принципи державного земельного кадастру.
5. Замовники земельної кадастрової інформації.
6. Підстави для проведення земельно-кадастрових робіт.
7. Облік земель за якістю та їх показники.
8. Економічна оцінка земель та її види.
9. Вимоги до відомостей про об'єкти Державного земельного кадастру.
10. Бонітування ґрунтів.

Список рекомендованої літератури

1. Дорош О.С. Управління земельними ресурсами на регіональному рівні. – К. : ТОВ ЦЗрУ, 2004. – 142 с.
2. Земельний кодекс України : наук.-практ. комент. / ред. В.І. Семчик. – 2-ге вид., переробл. і допов. – К. : І.Н. Юре, 2004. – 67 с.
3. Козьмук П.Ф., Беспалько Р.І. Державний земельний кадастр : навч. посіб. – Чернівці : Рута, 2002. – 42 с.
4. Теоретичні основи державного земельного кадастру : навч. посіб. / М. Г. Ступень, Р.Й. Гулько, О.Я. Микула та ін.; За заг. ред. М.Г. Ступеня. – Львів : Новий Світ, 2003. – 336 с.
5. Третяк А.М. Земельний кадастр ХХІ століття : Зарубіжні і вітчизняні погляди на розвиток земельного кадастру. – К. : ПВКП «Укртиппроєкт», 1999. – 164 с.
6. Третяк А.М. Земельні ресурси України та їх використання : посібник / А.М. Третяк, Д.І. Бабміндра. – К. : ТОВ ЦЗрУ, 2003. – 143 с.
7. Третяк А.М., Дорош О.С. Управління земельними ресурсами : навчальний посібник. – К. : ТОВ ЦЗрУ, 2006. – 462 с.
8. Третяк А.М. Історія земельних відносин і землеустрою в Україні : навчальний посіб. – К. : Аграр. наука, 2002. – 278 с.
9. Теоретико-методологічні основи державного земельного кадастру в Україні / М.М. Третяк, О.Я. Панчук, В.М. Друга, Л.Д. Греков, М.М. Романський, А.В. Тарнопільський, М.Д. Черемшинський; За заг. ред. А.М. Третяка. – К. : ТОВ ЦЗрУ, 2003. – 254 с.

ОСНОВИ ЕКОНОМІКИ

1. Сучасні проблеми економічного розвитку України.
2. Класифікація та характеристики витрат.
3. Колективний договір.
4. Класифікація підприємств за галузевою структурою.
5. Основні форми заробітної плати.
6. Підприємство як суб'єкт ринкової економіки.

7. Собівартість продукції та її види.
8. Основні поняття про інвестиції.
9. Продуктивність праці, її показники.
10. Основні виробничі фонди.

Список рекомендованої літератури

1. Верхоглядова Н.І. Економіка підприємства : навчальний посібник. – К. : ЦНЛ, 2008. – 384 с.
2. Гетьман О.О. Економіка підприємства : навчальний посібник. – К. : ЦНЛ, 2010. – 410 с.
3. Гринчуцький В.І. Економіка підприємства : навчальний посібник. – К. : ЦНЛ, 2012. – 302 с.
4. Іванілов О.С. Економіка підприємства : підручник. – 2-ге видання. – К. : ЦНЛ, 2011. – 728 с.
5. Колот В.М., Покропивний С.Ф. Економіка підприємства. Збірник практичних задач і ситуацій. – К. : ЦНЛ, 2008. – 322 с.
6. Клименко С.М. Управління конкурентоспроможністю підприємства : навчальний посібник / С.М. Клименко, Т.В. Омеляненко – К. : КНЕУ, 2006. – 527 с.
7. Круш П.В. Економіка підприємства : навчальний посібник. – К. : ЦНЛ, 2009. – 778 с.
8. Семенов Г.А. Економіка підприємства : навчальний посібник. – К. : ЦНЛ, 2005. – 328 с.
9. Семернікова І.С. Економіка підприємства : навчальний посібник. – К. : ЦНЛ, 2009. – 311 с.
10. Сідун В.А., Пономарьова Ю.В. Економіка підприємства : навчальний посібник. – Видання 2-ге, перероблене та доп. / В.А. Сідун, Ю.В. Пономарьова. – К. : Центр навчальної літератури, 2006. – 356 с.
11. Федорова В.А. Економіка підприємства міжнародних компаній : навчальний посібник. – К. : ЦНЛ, 2008. – 228 с.
12. Цигилик І.І. Економіка підприємства (в питаннях та відповідях) : навчальний посібник. – К. : ЦНЛ, 2007. – 216 с.
13. Шегда А. В. Економіка підприємства : збірник тестів і задач : навчальний посібник. – К. : ЦНЛ, 2010. – 238 с.
14. Господарський кодекс. – Харків : Одисей, 2012. – 184 с.
15. Податковий кодекс України. – К. : ЦНЛ, 2012. – 577 с.
16. Цивільний кодекс України від 16.01.2005 р. – Харків : Одисей, 2012. – 480 с.

КРИТЕРІЇ
оцінювання підготовленості вступників на додатковому вступному
випробуванні для вступу на навчання для здобуття ступеня бакалавра
за спеціальністю 193 «Геодезія та землеустрій»

Структура оцінки додаткового вступного випробування

Оцінка додаткового вступного випробування (за шкалою від 100 до 200 балів) складається із суми балів, виставлених фаховою атестаційною комісією в результаті перевірки письмової роботи вступника, виконаної ним на додатковому вступному випробуванні, за відповіді вступника на кожне з 3 питань білета додаткового вступного випробування.

Порядок оцінювання підготовленості вступників

Оцінка додаткового вступного випробування визначається у такому порядку:

1) виставляють бали за відповіді на кожне питання білета додаткового вступного випробування виходячи із наведених нижче критеріїв оцінювання відповідей;

2) обчислюють оцінку додаткового вступного випробування за формулою:

$$O = 100 + \sum_{i=1}^3 B_i ,$$

де B_i – кількість балів за відповідь на i -е питання.

Відповіді у чернетці не перевіряються та до уваги не беруться.

Критерії оцінювання відповідей на питання

Відповідь на перше питання білету оцінюється балами від 0 до 34 (питання з основ геодезії), відповідь на друге та третє питання – балами від 0 до 33.

Відповідь на питання оцінюють виходячи із наведених у таблиці характеристик відповіді.

Кількість балів	Характеристика відповіді
25–34 (33)	Повна, наведена у логічно правильній послідовності відповідь, яка свідчить про всебічні, систематизовані та глибокі знання з поставленого питання; демонструє здатність вступника вільно оперувати здобутими знаннями: диференціювати та інтегрувати їх, відтворювати та аналізувати отриману інформацію, робити обґрунтовані висновки та узагальнення, виявляти й відстоювати власну позицію, переконливо висловлювати думку та чітко формулювати відповідь. Як правило, таку оцінку отримує вступник, який відповів на питання не менше ніж на 90 %. Відповідь оцінюють у максимальну кількість балів тільки за умови надання вичерпної відповіді на питання.
17–24	Досить повна, без суттєвих неточностей, наведена у логічно правильній послідовності відповідь, яка свідчить про ґрунтовні та систематизовані знання з поставленого питання; демонструє здатність вступника впевнено оперувати здобутими знаннями: відтворювати та аналізувати отриману інформацію, пояснювати основні закономірності, робити висновки, чітко висловлювати думку та формулювати відповідь. Як правило, таку оцінку отримує вступник, який відповів на питання на 70–90 %.
9–16	Не зовсім повна, із неточностями та окремими незначними помилками, наведена в основному у правильній послідовності відповідь, яка свідчить про задовільні знання з поставленого питання, демонструє здатність вступника відтворювати основну інформацію відповідно до поставленого питання. Як правило, таку оцінку отримує вступник, який відповів на питання на 50–70 %.
1–8	Фрагментарна, із суттєвими неточностями та принциповими помилками відповідь, яка свідчить про неповноту знань з поставленого питання, демонструє наявність у вступника утруднень при відтворенні інформації відповідно до поставленого питання. Як правило, таку оцінку отримує вступник, який відповів на питання менше ніж на 50 %.
0	Відповідь не надано або надана відповідь не відповідає поставленому питанню

Оцінка додаткового вступного випробування від 100 до 119 балів вважається незадовільною.

КРИТЕРІЇ

оцінювання підготовленості вступників на додатковому вступному випробуванні (співбесіді) для вступу на навчання для здобуття ступеня бакалавра за спеціальністю 183 «Технології захисту навколишнього середовища» іноземних громадян

Структура оцінки додаткового вступного випробування (співбесіди)

Оцінка додаткового вступного випробування (за шкалою від 0 до 100 балів), проведеного у формі співбесіди, складається із суми балів, виставлених фаховою атестаційною комісією за результатами співбесіди зі вступником на додатковому вступному випробуванні за відповіді на кожне з 3 питань для співбесіди.

Порядок оцінювання підготовленості вступників

Оцінка додаткового вступного випробування, проведеного у формі співбесіди, визначається у такому порядку:

- 1) виставляють бали за відповіді на кожне питання для співбесіди виходячи із наведених нижче критеріїв оцінювання відповідей;
- 2) обчислюють оцінку додаткового вступного випробування за формулою:

$$O = \sum_{i=1}^3 B_i ,$$

де B_i – кількість балів за відповідь на i -е питання для співбесіди.

Критерії оцінювання відповідей на питання

Відповідь на перше питання білету оцінюється балами від 0 до 34 (питання з основ геодезії), відповідь на друге та третє питання – балами від 0 до 33.

Відповідь на питання оцінюють таким чином:

від 25 до 34 (33) балів ставлять вступнику, який надав повну, у логічно правильній послідовності відповідь, яка свідчить про всебічні, систематизовані та глибокі знання з поставленого питання; демонструє здатність вступника вільно оперувати здобутими знаннями: диференціювати та інтегрувати їх, відтворювати та аналізувати отриману інформацію, робити обґрунтовані висновки та узагальнення, виявляти й відстоювати власну позицію, переконливо висловлювати думку та чітко формулювати відповідь. Як правило, таку оцінку отримує вступник, який відповів на питання не менше ніж на 90 %. Відповідь оцінюють у максимальну кількість балів тільки за умови надання вичерпної відповіді на питання;

від 17 до 24 балів ставлять вступнику, який надав досить повну, без суттєвих неточностей, у логічно правильній послідовності відповідь, яка свідчить про ґрунтовні та систематизовані знання з поставленого питання; демонструє здатність вступника впевнено оперувати здобутими знаннями: відтворювати та аналізувати отриману інформацію, пояснювати основні закономірності, робити висновки, чітко висловлювати думку та формулювати відповідь. Як правило, таку оцінку отримує вступник, який відповів на питання на 70–90 %;

від 9 до 16 балів ставлять вступнику, який надав не зовсім повну, із неточностями та окремими незначними помилками, в основному у правильній послідовності відповідь, яка свідчить про задовільні знання з поставленого питання, демонструє здатність вступника відтворювати основну інформацію відповідно до поставленого питання. Як правило, таку оцінку отримує вступник, який відповів на питання на 50–70 %;

від 1 до 8 балів ставлять вступнику, який надав фрагментарну, із суттєвими неточностями та принциповими помилками відповідь, яка свідчить про неповноту знань з поставленого питання, демонструє наявність у вступника утруднень при відтворенні інформації відповідно до поставленого питання. Як правило, таку оцінку отримує вступник, який відповів на питання менше ніж на 50 %;

0 балів ставлять вступнику, який не надав відповідь на поставлене питання або надана вступником відповідь не відповідає поставленому питанню.

Оцінка проведеного у формі співбесіди додаткового вступного випробування від 0 до 59 балів вважається незадовільною.

Загальна оцінка від 0 до 59 балів вважається незадовільною.